

[Økonomiministerens.]

1969, men det er på den anden side den højeste, man kan opnå, hvis der skal skaffes plads til en reduktion af underskuddet på betalingsbalancen.

Ved vurdering af realindkomsten må man også tage i betragtning, at de høje skatter for den altovervejende dels vedkommende direkte modsvarer de stadig voksende offentlige ydelser, der stilles til borgernes rådighed. Ikke mindst de befolkningskredse, der i de sidste uger har protesteret stærkest mod skattetrykket, har gennem årene været ivrige for en udvidelse af det offentliges udgifter. Man må i dag erkende, at størrelsen af de offentlige budgetter og dermed skatterne har nået en sådan højde, at de repræsenterer en meget betydelig byrde for hele den arbejdsaktive, erhvervsaktive del af befolkningen. Den seneste tids reaktion mod skattetrykket viser, dels at man lægger vægt på at have mulighed for at øge sit private forbrug, dels vel nok at man undervurderer den forbedring af levestandarden, som hidrører fra flere og bedre offentlige ydelser. Glemmes må det heller ikke, at realindkomsten opnås ved en stadig kortere arbejdstid. Man bruger en del af den øgede velstand til at købe sig længere fritid for. Endelig er den højere beskæftigelse i sig selv af stor værdi, ikke mindst for sådanne lavtlønnede grupper på arbejdsmarkedet, som traditionelt er mest udsat for ledighed.

Jeg skal efter disse generelle bemærkninger vende mig til de forslag, som er fremsat af de to oppositionspartier, idet jeg til indledning vil sige, at regeringen ikke ser nogen mulighed for at foretage den lempelse af finanspolitikken, som gennemførelsen af disse forslag ville betyde. Udviklingen i produktion, beskæftigelse, forbrug og betalingsbalance har klart vist, at vi befinder os i en så udtalt højkonjunktur, at det er nødvendigt at skære toppen af. Sker det ikke, forskertser vi muligheden for, at vores økonomi i løbet af 1970 kan glide ind i en stabil vækstperiode med udsigt til en gradvis forbedring af betalingsbalancen og dermed en øget manøvrefrihed i den økonomiske politik.

Det er altså regeringens opfattelse, at der ikke er økonomisk grundlag for forøgelse af tilskud eller indrømmelse af større skatte-

mæssige fradrag. Derimod er regeringen som nævnt indstillet på at medvirke til at fjerne skævheder i indkomstudviklingen, som måtte være en følge af kildeskattens gennemførelse. Begge partier har stillet forslag om at lempe beskatningen for lønmodtagere. Socialdemokratiet foreslår en forhøjelse af lønmodtagerfradraget fra 1.500 til 2.500 kr. En sådan forhøjelse ligger ganske uden for de rammer, der må anses for rimelige, når man tænker på, at lønmodtagerfradraget hidtil har skullet modsvare normale fradragsberettigede udgifter. Det har aldrig været meningen med det faste lønmodtagerfradrag at indrømme en særlig lettelse i beskatningen af lønmodtagere. Det faste fradrag er indført af praktiske grunde, for at ligningsmyndighederne kunne blive fri for at beskæftige sig med berettigelsen af en række småfradrag. Ved fastsættelsen af fradragets størrelse har man alene haft for øje, at det skulle kunne dække det store flertal af lønmodtagere. Under kildeskatten er det faste lønmodtagerfradrag udvidet til også at omfatte fradrag for befordringsudgifter, faglige kontingenter og arbejdsløshedsforsikring, og samtidig er fradragsbeløbet forhøjet til 1.500 kr. Det var det beløb, der blev fastsat i den kildeskattelov, der blev vedtaget under den forrige regering i foråret 1967. Jeg må have lov at gå ud fra, at man dengang har fundet fradragets størrelse passende. Der er ikke siden den tid sket sådanne ændringer i forholdene, at der kan være rimelighed i nu at forhøje det med 1.000 kr. Forslaget må derfor ses som et forslag om en særlig skattelettelse for lønmodtagere, men tilsyneladende ikke med nogen udpræget social tendens, idet lettelsen er størst for lønmodtagere med store indtægter.

Rent bortset fra, hvad man ellers kan indvende mod forslaget, er der store tekniske vanskeligheder ved at lade en forhøjelse af det faste lønmodtagerfradrag få virkning allerede ved den foreløbige beskatning for 1970. Jeg skal ikke trætte det høje ting med en gennemgang af disse tekniske vanskeligheder; der er redegjort herfor i udvalgets beretning, og det fremgår heraf, at de løsninger, der kunne komme på tale, hverken er rimelige eller hensigtsmæssige.

Der tales i forslaget til folketingsbeslutning om en forhøjelse af lønmodtagerfra-